

Moord in het Vondelpark

Als Boris Dittrich een politieroman schrijft, is de inspecteur Turks en de rechercheur lesbisch. Het duo onderzoekt een zaak van een onbekende dode die wordt aangetroffen op een beruchte homo-onthoofdingsplaats.

Tekst **ANNET DE GROOT**
Foto **MARIJN SCHEERES**

CADEAU
Barst is verkrijgbaar tot en met 24 juni 2018, bij aanschaf van €12,50 aan Nederlandstalige boeken.

Begin mei, een mooie dag in Amsterdam met mensenrechten-activist en thrillerauteur Boris Ottokar Dittrich (62). Specifieker: in de Rozentuin van het Vondelpark, voor een foto bij dit artikel. Dittrich, een drukbezet man die het grootste deel van zijn tijd doorbrengt in Berlijn, is in Nederland ter promotie van *Barst*, het geschenkboek van de Spannende Boeken Weken.

Het is extreem zonnig, de knoppen in de rododendrons staan op knoppen. De Rozentuin is een bekende homo-cruiseplek, maar zo vroeg in het jaar is er nog geen roos te zien. Op het gras liggen genoeg bloempjes klaar om geplukt te worden: strakke types in blote bast of desnoods alleen een knaloranje onderbroek van Uomo en mollige mannen met veel lichaamshaar. Dittrich neemt plaats in de zon, naast een clubje parkdrinkers.

Moeilijk voor te stellen dat dit de locatie is van een gewelddadige moord. Maar bij het bankje met het schildje ter nagedachtenis aan Eddy Cohen, aan de overkant van het perkje, waar in *Barst* een man met ingeslagen schedel wordt gevonden, is het kil en donker, zelfs op zonnige dagen.

Als de melding van een onbekende dode binnenkomt bij Maya Oliphant en haar collega Bulut Kaya van bureau Lijnbaansgracht, striemt de regen toepasselijk tegen de ramen. Wat deed die man 's nachts in het park? Is dit het werk van potenrammers? Verderop in de stad krijgt een candidate in een talentenjacht te maken met een afperser. Amsterdam is

een groot dorp, dus de zaken blijken al snel met elkaar te maken te hebben.

Rolmodel

Dittrich werkte als advocaat, rechter en rechter-commissaris. Hij maakte vanaf 1990 carrière bij D66 in eerst de gemeentelijke en later de landelijke politiek („Daar zie je me zeker niet terug. Dat is klaar”). Tegenwoordig werkt hij voor de mensenrechtenorganisatie Human Rights Watch in Berlijn; al elf jaar behartigt hij wereldwijd de belangen van seksuele minderheden.

Dat activisme zie je terug in zijn boeken. De homo-onthoofdingsplaats is plaats delict, Oliphant is een lesbische rechercheur met vrouw en kind. Kaya is een Turkse inspecteur. In *W.O.L.F.* (een thriller uit 2016) is de commissaris die de zaak leidt niet alleen Turks, maar ook nog vrouw en in zijn debuut, *Moord en Brand* (2011), speelt een Marokkaanse AIVD'er de hoofdrol. Om met Gerard Reve te spreken: er komt weer geen normaal mens in voor. Ligt het er niet té dik bovenop?

„Ik heb, zeker in het licht van mijn werk voor Human Rights Watch, bewust gekozen voor die homo-onthoofdingsplaats. En ja, ik geef vertegenwoordigers van allerlei minderheden een volwaardige rol in mijn boeken. Dat is mijn vrijheid als schrijver. En dan wel zo, dat het normaal is dat zij dat zijn. Toen ik mijn geaardheid ontdekte, we hebben het over eind jaren 70, begin jaren 80, had je geen rolmodellen. Ik had geen enkel idee van wat het inhield, homo zijn. Ja, je had Albert Mol, maar met hem kon ik me echt niet identificeren.”

Hij memoreert een gebeurtenis uit 2017. Toen werd in een ander Amsterdams park, het Oosterpark, een Poolse jongen vermoord op een homo-onthoofdingsplaats. Extra wreed, vindt hij, was dat die jongen thuis nog niet eens uit de kast was gekomen. „Het zal je gebeuren om op zo'n manier te ontdekken dat je kind homo is. En dood bovendien. Zoiets laat ik Bulut ook zeggen.”

Zijn eigen coming-out beschrijft hij als moeizaam. „Ik had al een tijd een vriendin, maar ontdekte dat ik ook gevoelens had voor mannen. Ik hoopte nog dat ik bi was, maar nee. Het ging gewoon niet meer. Toen ik mijn ouders het nieuws vertelde: dramatisch... Mijn moeder barstte in tranen uit en mijn vader zei, ik zal het nooit vergeten: 'We voelen ons >>>